

[LT]

“ BE PAVADINIMO “

Darbo koncepcija yra tokia, kad tikrai near jokios koncepcijos.

Jeigu “ meno “ prasmė yra kažkur “giliai “ paslėpta ir jos turime ieškoti, tai teburnie..čia mes turime moterį ir lemputę, nieko daugiau čia nėra. Manau kiekvienas gali interpretuoti savaip. Savo interpretaciją pasilieku sau.

[EN]

“ UNTITLED “

Work is a concept that is really near any concept.

If "art" meaning somewhere "deep" hidden and they have to look for it ..so ok.. here we have a woman and a light bulb, there is not anything else. I think everyone can interpret in their own way.

[LT]

Kristina Česonytė (1986)

KŪRYBINĖ BIOGRAFIJA

Tapybos mokiausi "Mažeikių vaikų dailės mokykloje". Ją pradėjau lankyti būdama šeštokė, ir baigiau dešimtoje klasėje. Jau tada pajutau, kad tapyba man, kaip dalykas, labai patinka. Tapybos pamokose neturėjau „draugų“ nes niekam nepatiko, kad vietoj vieno tapybos darbo per pamoką, aš nutapydavau du ar tris. Matyt jau tada, norėdama išlieti emocijas, tapyti norėjau labai greitai, per keletą akimirky.. Pradėdama darbą, labai nekantraudavau, koks jis bus, kaip jis atrodys, ar man patiks?

Nors tapybą labai mėgau, tačiau tikrai negalvojau kad ateityje savo pagrindinę veiklą siesiu su tapyba..Jau tada labai puikiai supratau, kad menininkams šiais, kaip ir visais laikais, ir ypač gyvenant Lietuvoje, labai sunku prasimušti ir iš to pragyventi. Todėl kryptingai ėjau interjero dizainerės karjeros link. Gerai mokiausi kolegijoje, dabar jau daugiau kaip tris metus užsiimu šia veikla savarankiškai.

Tapyti norėjau visada, tik niekada nebuvo laiko..Tačiau 2008m. draugas paprašė nutapyti paveiklą ant drobės aliejiniais dažais..ko nebuvo dariusi, nes dailės mokykloje tapydavome ant popieriaus su guašu. Labai apsidžiaugiau gavusi tokį prašymą tuomet, dar nežinodama, kad tai taip mane įtrauks ir nepaleis..Nutapiusi pirmą savo tapybos darbą ant drobės aliejiniais dažais, panorau nutapyti dar vieną, antrą..trečią... nuo 2008m. esu nutapiusi apie 150 darbų. Visų jau nebeturiu nes yra parduotų ir padovanotų. Prie priedo prisegiau tuos, kuriuos vis dar turiu.

Manau, kad mano darbų stilistika artimiausia impresionizmui, tačiau esminis skirtumas tarp tikrųjų impresionistų ir manęs- tai, kad netapau gamtoje, o iš nuotraukų, ir jose esantį vaizdą interpretuoju savaip, pasirenku spalvas pagal savo nuotaiką, pritaikau tam tikrus potėpius. Taigi mano darbuose labiau perteikiamas ne vaizduojamo objekto ar objektų įspūdis, o labiau mano pačios asmeninė nuotaika.. ką tuo metu jaučiau **aš**..kokias norėjau naudoti spalvas, apskritai, **ką** tuo metu norėjau tapyti...Esminis mano kūrybos principas ne rezultatas, o procesas. Galiu vadinti save savamoksle, nes apart vaikų dailės mokyklos, tapybos niekur nesimokiau, taip ir daugelis impresionistų. Gal tai ir galima įvardyti kaip privalumą..?

Dabar populiari ir „ madinga“ pirkti, eksponuoti, kurti plakato tipo tapybos darbus (čia tik mano asmeninė nuomonė). Joje naudojama mažai spalvų, nesimato potėpių, vaizduojamos socialinės, moralinės problemos, ir apskritai kažkokios gilios problemos. Ar manui tai būtina? Nes mano tapyboje to visiškai nėra.. Vaizduoju tiesiogiai tai, kas yra visiems suprantama, ir jei kažkam tai paliko teigiamą ar neigiamą įspūdį, tai tik dėl to, kad žmogui tiesiog patiko tapybos darbas, o ne tai, kas joje vaizduojama, kokia paslėpta mintis... Jam patiko spalvos, potėpiai, galbūt ir ta

vaizduojama gamta, ar puodų rinkinys, nors abejoju...) greičiausiai jam patiko/ nepatiko paveikslo nuotaika.

Šiuo metu ypač nepopuliariai tokiai kaip mano, tapybai reikalingas dėmesys, ir manau, kad mano darbai galėtų išsiskirti iš kitų autorių.

[EN]

Kristina Česonytė (1986)

BIOGRAPHY

I study painting in “Mažeikių vaikų dailės mokykla”. I started attending the classes when I was a six-grader and finished in the tenth grade. Then, I felt that painting, as a subject, is very interesting for me. I did not have any “friends” during the painting lessons, because I would paint two or three paintings, instead of one. Apparently, I wanted to paint very quickly, within a few moments to express emotions... Before starting a painting, I used to be impatient: what will be the result, how it will look like, whether I will like it?

Although I loved painting, but I really did not think that in the future my main activity will be related to painting... I knew that artists, as always and at all times, and especially in Lithuania, have a hard time to succeed and make a living from painting. Therefore, I chose the path of an interior designer’s career. I was a successful student in

college, and now I work independently as an interior designer for more than three years.

I always wanted to paint, but I have never had time... However, in 2008, my friend asked me to paint a painting on a canvas with oil paint. I have never tried this technique, because in art school, we painted on paper with gouache. I was glad to receive such a request, but little did I know that this will draw me in so much. After painting my first piece on the canvas using oil paint, I wanted to paint another one, and another, and another... since 2008, I have around 150 painted works. Some of them were sold or presented. I attached those paintings that I still have.

I believe that my works are closest to the impressionism style, but the main difference between me and actual impressionists is that I do not paint in nature. I paint from photos and interpret the image in my own way. I choose colours according to my mood and adapt certain strokes. Therefore, my works presents my personal mood, rather than an impression of an object or objects. It expresses **my** feelings... my chosen colours, and in general, the image that I wanted to paint at that particular time... The fundamental principle of my oeuvre is the process, rather than the result. I can call myself a self-taught artist, because I studied painting only in children's art school, as many impressionists. Maybe it can be called an advantage?

Now, it is "trendy" to buy, exhibit, and create poster-like paintings (this is only my personal opinion). Such paintings use a few colours, invisible strokes, presents social and moral problems, and generally some kind of deep issues. It is necessary to art? Because there is no such thing in my paintings.. I paint directly and in such way that everyone could understand. Positive or negative impression depends only on the fact that a person loved a painting, rather than because of an image or deep thought presented.. Perhaps, a person loved colours, strokes, maybe even nature or set of pots that was painted, but I doubt that.. Probably, a person liked/disliked the mood of a picture.

Currently, such an unpopular painting style as mine needs attention, and I believe that my works could stand out from other authors' works.